

**КОНСТИТУЦІЙНІ ТА ЗАКОНОДАВЧІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ
ТА ДІЯЛЬНОСТІ ОБЛАСНИХ ПРОКУРАТУР В УКРАЇНІ****CONSTITUTIONAL AND LEGISLATIVE BASIS OF ORGANIZATION AND ACTIVITY OF
REGIONAL PROSECUTOR'S OFFICES IN UKRAINE**

Мазурик Р.В., к.ю.н.,
здобувач наукового ступеня доктора юридичних наук
Університету митної справи та фінансів

У науковій публікації досліджується питання конституційних та законодавчих основ організації та діяльності обласних прокуратур в контексті реформування та оновлення прокуратури України у відповідності до європейських стандартів. Визначається роль відомчих нормативно-правових актів в процесі адміністративно-правового забезпечення організації та діяльності органів прокуратури на регіональному рівні.

Методологія даного дослідження спирається на органічне поєднання філософських, загальнонаукових та спеціально-юридичних методів дослідження. Серед загальнонаукових методів дослідження використовуються прийоми логічного методу (аналіз, синтез, дедукція та індукція), системний та структурно-функціональний методи, прийоми соціологічного методу тощо. Із спеціально-юридичних методів дослідження використовуються методи юридичної догматики (як різновид аксіоматичного методу) та юридичного моделювання, а також методи юридичної логіки та юридичної статистики, методологія порівняльного правознавства.

Аналізуються актуальні питання адміністративно-правового забезпечення організації та діяльності обласних прокуратур в контексті реформування органів прокуратури України та в умовах завершення адміністративно-територіальної реформи. Зазначається, що ключову роль в процесі адміністративно-правового забезпечення організації та діяльності обласних прокуратур відіграють накази Генерального прокурора та керівників обласних прокуратур, в яких деталізуються правові норми актів вищої юридичної сили та безпосередньо регулюється повсякденна діяльність прокурора.

Вказується на необхідність оновлення регламентів обласних прокуратур та приведення їх у відповідність до положень чинного національного законодавства та останніх наказів Генерального прокурора.

Формулюється висновок щодо необхідності розробки та прийняття окремого наказу Генерального прокурора щодо удосконалення координації діяльності та взаємодії між органами прокуратури України всіх рівнів з метою повного переходу на електронний документообіг в системі органів прокуратури та використання технології штучного інтелекту в роботі зі зверненнями громадян, а також в процесі обміну інформацією з іншими органами публічної адміністрації.

Ключові слова: прокуратура, конституційні засади, законодавчі засади, відомчі акти, наказ, регламент, обласні прокуратури, функції, електронне провадження, документообіг, адміністративно-правове забезпечення.

The scientific publication devoted to the issues of constitutional and legislative bases of organization and activity of regional prosecutor's offices in the context of reforming and updating the Prosecutor's Office of Ukraine in accordance with European standards. The role of departmental legal acts in the process of administrative and legal support of the organization and activity of prosecutor's offices at the regional level is determined.

The methodology of this study is based on an organic combination of philosophical, general and special legal research methods, among which the key role is played by the laws of the philosophical method of dialectics: unity and struggle of opposites, transition from quantitative to qualitative, and "denial of negation". Among the general scientific research methods are the methods of the logical method (analysis, synthesis, deduction and induction), system and structural-functional methods, methods of the sociological method, etc. From special-legal research methods the methods of legal dogmatics (as a kind of axiomatic method) and legal modeling are used, as well as methods of legal logic and legal statistics, methodology of comparative jurisprudence.

Topical issues of administrative and legal support of the organization and activities of regional prosecutor's offices in the context of reforming the prosecutor's office of Ukraine and in the context of the completion of administrative-territorial reform are analyzed.

It is noted that the key role in the process of administrative and legal support of the organization and activities of regional prosecutors is played by orders of the Prosecutor General and heads of regional prosecutor's offices, which detail the legal norms of higher legal force and directly regulate the daily activities of prosecutors.

It is pointed out that it is necessary to update the regulations of the regional prosecutor's offices and bring them in line with the provisions of the current national legislation and the latest orders of the Prosecutor General.

An opinion is formulated on the need to develop and adopt a separate order of the Prosecutor General to improve coordination and interaction between the prosecutor's offices of Ukraine at all levels in order to fully transition to electronic document management in the prosecutor's office and use artificial intelligence technology in dealing with citizens. Information with other public administration bodies.

Key words: prosecutor's office, constitutional principles, legislative bases, departmental acts, order, regulations, regional prosecutor's offices, functions, electronic proceedings, document circulation, administrative and legal support.

Вступ. Удосконалення адміністративно-правового забезпечення організації та діяльності обласних прокуратур є неможливим без ґрунтовного аналізу конституційних та законодавчих основ діяльності прокуратури України. У відповідності до ст. 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, тому відомчі нормативні акти органів прокуратури повинні прийматись виключно на підставі, у відповідності та на виконання Конституції та законів України. Проте, чинне національне законодавство містить чимало правових колізій та прогалин, елементи застарілого правового матеріалу, що обумовлює актуальність та необхідність окремого наукового дослідження конституційних та законодавчих основ організації та діяльності прокуратури України в цілому, а також обласних прокуратур, які виконують важливу координуючу роль між Офісом Генерального прокурора та окружними прокуратурами, а також забезпечують реалізацію основних функцій прокуратури на регіональному рівні.

В той же час, прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому Законом України «Про прокуратуру», здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави. Враховуючи вищезазначене, наукового аналізу потребують всі елементи національної системи права, норми якої регулюють різні аспекти прокурорської діяльності та порядок реалізації окремих функцій прокуратури.

На окрему увагу заслуговують норми реформованого законодавства, правові новели, якими регламентовано впровадження в діяльність органів прокуратури інноваційних форм та методів здійснення повсякденної діяльності, зокрема, перехід на електронний документообіг, який дозволить раціонально використовувати матеріально-технічні ресурси, а також оптимізувати час надання публічних послуг органами прокуратури. Крім того, все більшої актуальності набуває питання використання технології штучного інтелекту в процесі обробки інформації, прийняття управлінських рішень, а також надання адміністративних послуг громадянам. Ставиться питання про використання можливостей штучного інтелекту для оцінки ступеня суспільної безпеки конкретних осіб в процесі прийняття рішення про обрання запобіжного заходу, умовно-дострокове звільнення особи від відбування покарання, враховуючи всю доступну інформацію про особу та результати незалежного аналітичного аналізу варіантів її потенційної поведінки за допомогою спеціального програмного забезпечення.

Таким чином, дослідження даної тематики має як теоретичне, так і практичне значення для сучасної доктрини адміністративного права та відповідної юридичної практики.

Методологія даного дослідження спирається на органічне поєднання філософських, загальнонаукових та спеціально-юридичних методів дослідження, серед яких ключову роль відіграють закони філософського методу діалектики (єдності та боротьби протилежностей, переходу кількісних змін у якісні), а також прийом «заперечення заперечення». Серед загальнонаукових методів дослідження застосовуються прийоми логічного методу (аналіз, синтез, дедукція та індукція), системний та структурно-функціональний методи, прийоми соціологічного методу тощо. Із спеціально-юридичних методів дослідження використовуються методи юридичної догматики (як різновид аксіоматичного методу) та юридичного моделювання, а також методи юридичної логіки та юридичної статистики, методологія порівняльного правознавства.

Питання адміністративно-правового забезпечення діяльності правоохоронних органів досліджуються в роботах фахівців у сфері адміністративного права, серед яких роботи О. Бандурки, В. Бевзенка, М. Віхляєва, Н. Губерської, С. Гусарова, Р. Каложного, Т. Коломоєць, В. Колпакова, А. Комзюка, О. Кузьменко, В. Курила, Д. Лук'янца, Д. Лученка, П. Лютікова, Р. Мельника, О. Миколенка, Н. Нижник, Д. Приймаченка, Ю. Севрука, С. Стеценка, В. Сухоноса, М. Тищенко, А. Школика та інших вчених-адміністративістів.

Актуальні питання адміністративно-правового забезпечення організації та діяльності органів прокуратури досліджували в своїх працях такі відомі науковці як О. Агєєв, М. Івчук, О. Ішук, С. Кулинич, В. Миколенко, Є. Попович, В. Сухонос, Н. Холодницький, В. Шуба, М. Якимчук та інші відомі науковці.

Із останніх досліджень адміністративно-правового забезпечення організації та діяльності органів прокуратури слід відзначити роботи Ю. Чаплинської «Адміністративно-правове забезпечення реформування органів прокуратури України» [1], П. Шаганенко «Адміністративно-правове регулювання організаційного забезпечення діяльності органів прокуратури» [2], С. Циганка «Поняття і зміст адміністративно-правового забезпечення діяльності прокуратури України» [3], О. Баганця «Адміністративно-правове забезпечення реформи органів прокуратури України» [4], В. Карпунцова «Процесуальна компетенція органів прокуратури України: адміністративно-правовий аспект» [5].

Проте, питання конституційних та законодавчих основ організації та діяльності органів прокуратури не втрачає своєї актуальності через постійні зміни національного законодавства та нагальну необхідність його удоскона-

лення, що актуалізує потребу доктринального аналізу зазначеної теми.

Постановка завдання. Метою наукової публікації є дослідження конституційних та законодавчих основ організації та діяльності обласних прокуратур в Україні. Для досягнення даної мети необхідно виконати наступні завдання: визначити конституційні та законодавчі основи організації та діяльності прокуратури в Україні, визначити актуальні проблеми у вказаній сфері суспільних відносин, сформулювати пропозиції щодо актуальних напрямів удосконалення адміністративно-правового забезпечення організації та діяльності обласних прокуратур.

Результати дослідження. Правовою основою діяльності прокуратури є Конституція України, міжнародно-правові акти, ратифіковані Верховною Радою України, практика Європейського суду з прав людини, матеріальні та процесуальні кодекси, а також закони України, Укази Президента України, Постанови Кабінету Міністрів України, накази Офісу Генерального прокурора, спільні накази Генерального прокурора та інших органів публічної адміністрації України. Останнім часом все більшого значення для правового забезпечення діяльності прокуратури набувають постанови Касаційних судів у складі Верховного Суду та Постанови Великої Палати Верховного Суду, які по суті є правовими прецедентами та містять правові висновки Верховного Суду щодо правильного та однакового застосування норм матеріального і процесуального права.

Зокрема, правовою основою адміністративно-правового забезпечення реалізації передбачених Конституцією функцій прокуратури є Кримінальний та Кримінальний процесуальний кодекси України, Цивільний та Цивільний процесуальний кодекси України, Господарський та Господарський процесуальний кодекси України, Земельний та Водний кодекси України, Кодекс адміністративного судочинства України, Кримінально-виконавчий кодекс України, а також закони України: «Про прокуратуру», «Про попереднє ув'язнення», «Про пробацію», «Про судовий збір», «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», «Про публічні закупівлі», «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про запобігання корупції», «Про виконавче провадження», «Про звернення громадян», «Про доступ до публічної інформації» тощо. Основними адміністративно-правовими засобами забезпечення реалізації функцій прокуратури є накази Генерального прокурора, виконання яких забезпечується за допомогою наказів керівників обласних та окружних прокуратур з питань, що належать до їх адміністративних повноважень.

Всі нормативні акти, якими врегульовано діяльність органів прокуратури доцільно розділити на декілька груп за юридичною силою, яка визначає місце нормативного акту в правовій ієрархії.

У відповідності до ст. 8 Конституції України найвищу юридичну силу має Конституція, закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. Причому, норми Конституції України є нормами прямої дії, тому звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується.

Саме в Конституції, у ст. 131-1 чітко визначені основні функції прокуратури: підтримання публічного обвинувачення в суді; організація і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку; представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом. Тому ст. 2 чинного Закону України «Про прокуратуру» потребує приведення у відповідність до зазначених

положень Основного Закону. Зокрема, нагальною потребою є прийняття закону про створення подвійної системи регулярних пенітенціарних інспекцій з метою позбавлення прокуратури України функції нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

Норми Конституції знаходять своє тлумачення в Рішеннях Конституційного Суду України, тому першою ланкою в ієрархії нормативних актів, якими врегульовано діяльність органів прокуратури, займають Конституція України та Рішення Конституційного Суду України щодо тлумачення норм Основного Закону. Яскравим прикладом є рішення Конституційного Суду України щодо визначення розміру заробітної плати прокурорів виключно на підставі Закону України «Про прокуратуру» (у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 26 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України). Зокрема, Конституційний Суд України визнав таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), окреме положення пункту 26 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України у частині, яка передбачає, що норми і положення ст. 81 Закону України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII зі змінами застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування [6].

Другу ланку за юридичною силою в ієрархії нормативно-правових актів, якими врегульовано діяльність прокуратури, займають міжнародно-правові акти, ратифіковані Верховною Радою України. Так, згідно із ст. 9 Конституції України, чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України. Причому, укладення міжнародних договорів, які суперечать Конституції України, можливе лише після внесення відповідних змін до Конституції України.

У відповідності до ч. 2 ст. 19 Закону України «Про міжнародні договори», якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору [7].

Першочергове значення для правового забезпечення організації та діяльності органів прокуратури має європейська Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод та відповідна практика Європейського суду з прав людини, рішення якого є повноцінним джерелом права в Україні. Урахування прецедентів Європейського суду з прав людини в процесі реалізації основних функцій прокуратури є гарантією дотримання принципу верховенства права в діяльності прокурорів та належного захисту основних прав і свобод людини у взаємовідносинах з органами публічної адміністрації.

Третю ланку в ієрархії нормативно-правових засад організації та діяльності прокуратури України посідають кодекси та закони України, якими врегульовані основні питання прокурорської діяльності. Зокрема, ст. 11 Закону України «Про прокуратуру» регламентовано повноваження керівника обласної прокуратури. Згідно із ч. 2 ст. 17 вказаного закону керівник обласної прокуратури має право видавати письмові накази адміністративного характеру, що є обов'язковими до виконання першим заступником, заступниками, керівниками та заступниками керівників підрозділів, прокурорами відповідної обласної

прокуратури та керівниками окружних прокуратур, розташованих у межах адміністративно-територіальної одиниці, що підпадає під територіальну юрисдикцію відповідної обласної прокуратури [8].

Ключове значення для правового забезпечення реалізації основних функцій прокуратури мають процесуальні кодекси, в яких детально регламентовано права та обов'язки прокурорів у кримінальному, цивільному, господарському та адміністративному процесі.

До четвертої ланки нормативно-правових актів, якими регламентовано діяльність органів прокуратури України слід віднести постанови Касаційних судів у складі Верховного Суду та постанови Великої Палати Верховного Суду, які містять правові висновки вищої судової інстанції України щодо правильного та однакового застосування норм матеріального та процесуального права. В Україні судовий прецедент не є джерелом права, проте на практиці правові висновки Верховного Суду по суті є судовими прецедентами, посилення на які де-факто є обов'язковими в процесуальних документах, які готуються та подаються прокурорами до національних судів.

Так, наприклад, обґрунтовуючи підстави для представництва інтересів держави у суді прокурори цитують зміст постанови Великої Палати Верховного Суду від 15.10.2019 у справі № 903/129/18, в якій зазначено, що факт не звернення уповноваженого органу до суду позовом, який би відповідав вимогам процесуального законодавства та відповідно мав змогу захистити інтереси держави, свідчить про неналежне виконання цим органом своїх повноважень, у зв'язку з чим у прокурора виникають підстави для захисту цих інтересів та звернення до суду з позовом, що відповідає нормам національного законодавства та практиці Європейського суду з прав людини [9].

П'ята ланка правових засад організації та діяльності органів прокуратури включає такі підзаконні нормативно-правові акти, як Укази Президента України та постанови Кабінету Міністрів України, якими регламентовано окремі питання реалізації функцій прокуратури. Це, наприклад, постанова Кабінету Міністрів України від 3 серпня 2011 р. № 845 «Про затвердження Порядку виконання рішень про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів або боржників»; постанова Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2012 р. № 1104 «Про реалізацію окремих положень Кримінального процесуального кодексу України», якою затверджено «Порядок зберігання речових доказів стороною обвинувачення, їх реалізації, технологічної переробки, знищення, здійснення витрат, пов'язаних з їх зберіганням і пересиланням, схоронності тимчасово вилученого майна під час кримінального провадження».

Негативним прикладом правового регулювання організації та діяльності прокуратури, всупереч положенням Конституції та Закону України «Про прокуратуру», є постанова Кабінету Міністрів України від 31 травня 2012 р. № 505 «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників органів прокуратури». Існування останньої підкреслює важливість регулювання основних питань організації та діяльності прокуратури саме на рівні закону з метою недопущення випадків порушення принципу законності та верховенства права у даній сфері суспільних відносин.

До шостої ланки правових засад організації та діяльності прокуратури відносяться відомчі нормативно-правові акти, прийняті на підставі, на виконання та у відповідності до законів України. В першу чергу, це накази Генерального прокурора з основних напрямів прокурорської діяльності: «Про загальні засади організації роботи в органах прокуратури України» від 07 серпня 2020 р. № 365; «Про затвердження Порядку координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності» від

08 лютого 2021 р. № 28; «Про затвердження Положення про організацію кадрової роботи в органах прокуратури» від 18 грудня 2017 р. № 351; «Про затвердження Порядку організації діяльності прокурорів і слідчих органів прокуратури у кримінальному провадженні» від 28 березня 2019 р. № 51; «Про організацію прокурорського нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність» від 03 грудня 2012 р. № 4/1гн; «Про організацію діяльності прокурорів щодо представництва інтересів держави в суді» від 21 серпня 2020 р. № 389; «Про організацію роботи з питань правового аналізу, систематизації та обліку актів законодавства в органах прокуратури» від 15 квітня 2020 р. № 191; «Про організацію діяльності прокурорів з нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян» від 03 серпня 2020 р. № 353; «Про організацію роботи органів прокуратури України у галузі міжнародного співробітництва» від 18 вересня 2015 р. № 223; «Про розмежування повноважень прокурорів у сфері запобігання та протидії корупції поза межами кримінального провадження» від 13 липня 2018 р. № 135; «Про організацію інформування суспільства щодо діяльності органів прокуратури» від 11 листопада 2020 р. № 520; «Про особливості діяльності військових прокуратур» від 29 серпня 2014 р. № 12 гн; «Про організацію діяльності органів прокуратури з питань ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань, статистики та її аналізу» від 17 березня 2021 р. № 69; «Про особливості виконання функцій прокуратури з питань захисту інтересів дітей та протидії насильству» від 04 листопада 2020 р. № 509; «Про затвердження Порядку організації роботи з питань внутрішньої безпеки в органах прокуратури України» від 13 квітня 2017 р. № 111; «Про організацію роботи органів прокуратури з особистого прийому, розгляду звернень і запитів та забезпечення доступу до публічної інформації» від 06 серпня 2020 р. № 363.

Окремо слід відзначити наказ Генерального прокурора від 16 жовтня 2020 р. № 489, яким затверджено Стратегію розвитку прокуратури на 2021-2023 роки. Згідно із підпунктом 2.1.2. вказаної Стратегії удосконалення методів і заходів забезпечення високого рівня якості реалізації конституційних функцій прокуратури включає: використання новітніх технологій з метою оптимізації системи документообігу, поступової мінімізації паперового документообігу (інтеграція інформаційних електронних систем, впровадження у роботу органів прокуратури, в єдину систему; розроблення та впровадження системи електронного управління кримінальним провадженням; автоматизація обміну даними з іншими системами та базами даних; поетапна інтеграція системи електронного управління кримінальним провадженням у роботу всіх органів досудового розслідування та суду в усіх регіонах України); впровадження системи автоматизованого розподілу кримінальних проваджень серед прокурорів із урахуванням встановлених чітких об'єктивних критеріїв (включно з критерієм спеціалізації) у поєднанні з гарантіями захисту від можливого зловживання [10].

Враховуючи вищевикладене, існує об'єктивна необхідність та доцільність прийняття окремого наказу Генерального прокурора щодо повного переходу на електронний документообіг між структурними та територіальними підрозділами Офісу Генерального прокуратури, обласних та окружних прокуратур та іншими органами публічної адміністрації з використанням технології цифрового підпису.

Сьому ланку ієрархії нормативно-правових актів, якими врегульовано організацію діяльності безпосередньо обласних прокуратур складають накази керівників обласних прокуратур, прийняті в рамках їх адміністративних повноважень, а також регламенти обласних прокуратур.

Так, у відповідності до п. 4.1. наказу Генерального прокурора № 365 від 07 серпня 2020 р. «Про загальні засади організації роботи в органах прокуратури України» за необхідності окремі питання організації здійснення функцій прокуратурами на місцях, у тому числі з урахуванням їх територіальної юрисдикції, визначаються наказами керівників регіональних (обласних) прокуратур у межах наданих повноважень.

Завдання і функції самостійних структурних підрозділів регіональних (обласних) прокуратур, права й обов'язки їхніх працівників визначаються у положеннях, які затверджуються наказами керівників обласних прокуратур (п. 6.2. зазначеного наказу). Обов'язки між керівництвом обласних прокуратур також розподіляються наказами керівників обласних прокуратур (п. 7 наказу).

Згідно із п. 9 наказу Генерального прокурора № 365 від 07 серпня 2020 р. «Про загальні засади організації роботи в органах прокуратури України» основні процедурні питання організації та порядку роботи Офісу Генерального прокурора та регіональних (обласних) прокуратур, зокрема щодо розподілу повноважень між керівниками різного рівня, діяльності структурних підрозділів та їх взаємодії, підготовки і розгляду документів, прийняття організаційно-розпорядчих актів, планування роботи, виїздів до прокуратур, виклику керівників та працівників прокуратур до прокуратур вищого рівня, підготовки та проведення нарад, контролю виконання, аналітичної та методичної роботи визначаються у регламентах. Регламенти розробляють підрозділи організаційного забезпечення з урахуванням пропозицій інших самостійних структурних підрозділів та затверджувати наказами Генерального прокурора, керівників регіональних (обласних) прокуратур. Регламент Офісу Генерального прокурора є основою для організації діяльності обласних прокуратур [11].

На теперішній час регламенти обласних прокуратур потребують розробки з урахуванням актуальних положень національного законодавства та нових наказів Генерального прокурора, але першочерговим завданням є розробка та прийняття Регламенту офісу Генерального прокурора, який є основою для регламентів обласних прокуратур.

Важливе значення для організації діяльності обласних прокуратур мають протоколи оперативних та координаційних нарад, а також Плани роботи обласних прокуратур, які складаються на кожен квартал та затверджуються керівниками обласних прокуратур.

Висновки. Проведене дослідження конституційних та законодавчих основ організації та діяльності обласних прокуратур в Україні дозволяє сформулювати ряд висновків. По-перше, слід відзначити, що ключову роль в процесі адміністративно-правового забезпечення організації та діяльності обласних прокуратур відіграють накази Генерального прокурора та керівників обласних прокуратур, в яких деталізуються правові норми актів вищої юридичної сили та безпосередньо регулюється повсякденна діяльність прокурора.

По-друге, існує нагальна необхідність оновлення регламентів обласних прокуратур та приведення їх у відповідність до положень чинного національного законодавства та останніх наказів Генерального прокурора.

По-третє, актуальною є необхідність розробки та прийняття окремого наказу Генерального прокурора щодо удосконалення координації діяльності та взаємодії між органами прокуратури України всіх рівнів з метою повного переходу на електронний документообіг в системі органів прокуратури та використання технології штучного інтелекту в роботі зі зверненнями громадян, а також в процесі обміну інформацією з іншими органами публічної адміністрації.

Перспективність подальшого дослідження даної тематики обумовлена необхідністю удосконалення адміністративно-правового забезпечення діяльності органів прокуратури в цілому та на рівні обласних прокуратур.

ЛІТЕРАТУРА

1. Чаплинська Ю.А. Адміністративно-правове забезпечення реформування органів прокуратури України: автореф. дис. ... доктора юрид. наук: спец. 12.00.07 «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». Міністерство внутрішніх справ України. Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2018. 42 с.
2. Шаганенко П. Адміністративно-правове регулювання організаційного забезпечення діяльності органів прокуратури. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2015. № 5/1. С. 138-143.
3. Циганок С. Поняття і зміст адміністративно-правового забезпечення діяльності прокуратури України. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 11. С. 135-139.
4. Баганець О.О. Адміністративно-правове забезпечення реформи органів прокуратури України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». ПрАТ «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна академія управління персоналом». Київ, 2019. 16 с.
5. Карпунцов В.В. Процесуальна компетенція органів прокуратури України: адміністративно-правовий аспект: автореф. дис. ... доктора юрид. наук: спец. 12.00.07 «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». Державний науково-дослідний інститут Міністерства внутрішніх справ України. Київ, 2018. 36 с.
6. Рішення Конституційного Суду України від 26 березня 2020 р. № 6-р/2020 у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення пункту 26 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України. Дата прийняття: 26.03.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v006p710-20#Text>
7. Про міжнародні договори: Закон України від 29 червня 2004 р. № 1906-IV. Дата оновлення: 02.01.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1906-15#Text>
8. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1697-VII. Дата оновлення: 01.01.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18/ed20210101#Text>
9. Постанова Великої Палати Верховного Суду від 15.10.2019 у справі № 903/129/18. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/85174593>
10. Про затвердження Стратегії розвитку прокуратури на 2021-2023 роки: Наказ Генерального прокурора від 16.10.2020 р. № 489. URL.: https://www.gp.gov.ua/ua/iord?_m=publications&_t=rec&id=262782
11. Про загальні засади організації роботи в органах прокуратури України: Наказ Генерального прокурора № 365 від 07 серпня 2020 р. URL: <https://www.gp.gov.ua/ua/gn>